

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/162/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112201036
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1112201036.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcov: 1/ O.. D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. K. XXX/XX, XXX XX A. D., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s.r.o., Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, 2/ E. H., nar. X.X.XXXX, bytom X. E. XXX/XX, XXX XX Slovenská Ľ., zastúpený JUDr. Soňa Vihová, advokátska kancelária, s.r.o., GBC I, Galvaniho 7, 821 04 Bratislava, IČO: 50 854 593 a Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s.r.o., Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, 3/ D. S., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX T. T., 4/ O.. D. R., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX A. D., žalobcovia 3/ a 4/ zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s.r.o., Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, proti žalovanému: Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o., Prievozska 4B, 821 09 Bratislava, IČO: 35 813 474, zastúpený Rödl & Partner Advokáti s.r.o., Landererova 12, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 707, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/8/2012-604 zo dňa 30.1.2020 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave o p r a v u j e označenie žalobcov 1/, 2/ a 3/ v záhlaví rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/8/2012-604 zo dňa 30.1.2020 tak, že správne znie:

„ 1/ O.. D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. K. XXX/XX, XXX XX A. D.“

„ 2/ E. H., nar. X.X.XXXX, bytom X. E. XXX/XX, XXX XX Slovenská Ľ.Č.“

„ 3/ D. S., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX T. T.“

II. Krajský súd v Bratislave o p r a v u j e obchodné meno a sídlo právneho zástupcu žalobcu 2/ v záhlaví rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/8/2012-604 zo dňa 30.1.2020 tak, že správne znie: „JUDr. Soňa Vihová, advokátska kancelária, s.r.o., GBC I, Galvaniho 7, 821 04 Bratislava, IČO: 50 854 593.“

III. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 27Cb/8/2012-604 zo dňa 30.1.2020 p o t v r d z u j e.

IV. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcom 1/ až 4/ zviazaným spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 27Cb/8/2012-604 zo dňa 30.1.2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol vo výroku I. tak, že žalobu doručенú súdu dňa 12.1.2012 zamietol a vo výroku II. zaviazal žalobcov 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 100% trov konania. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali

zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory spis. zn. Rsp V - 59/2009 zo dňa 19.12.2011, doručeného 30.12.2011, ktorým rozhodcovský súd zaviazal žalobcov zaplatiť žalovanému spoločne a nerozdielne sumu 1.405.690,15 Eur s príslušenstvom z titulu ručenia za záväzky spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. zo Zmluvy o finančnom leasingu č. 027104040 uzavretej medzi žalovaným (leasingový prenajímateľ) a AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. (leasingový nájomca) dňa 7.6.2006, predmetom ktorej bolo financovanie kúpy plniacej linky. Kúpna zmluva, na základe ktorej nadobudol AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. vlastnícke právo k predmetu financovania bola uzavretá 27.3.2006 medzi KRONES AG ako predávajúcim a AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. ako kupujúcim.

2. Podanú žalobcu žalobcovia odôvodnili tým, že:

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 40 ods. 1 písm. a/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ďalej len „ZoRK“), rozhodcovský spor vznikol v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania voči spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. a pohľadávka zanikla v zmysle § 311 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka i voči ručiteľom, nakoľko záväzok úpadcu voči žalovanému zanikol, zaniklo i právo veriteľa ho vymáhať;

b) žalobcovia popierali platnosť rozhodcovskej zmluvy, od čoho je odvodená neplatnosť rozhodcovskej doložky;

c) rozhodlo sa vo veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, pričom žalobcovia túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietali (§ 40 ods. 1 písm. d/ ZoRK), oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa je podmienené nesplnením splatného záväzku dlžníkom. V tomto prípade však záväzok dlžníka platne zanikol v dôsledku riadneho neuplatnenia práva veriteľa v konkurznom konaní, čím nevyhnutne zanikol i záväzok ručiteľov, ktorého existencia bola priamo podmienená existenciou záväzku dlžníka;

d) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, čo žalobcovia vidia v odmietaní nimi navrhovaných dôkazov, žiadostí a námietok, neumožnení vyjadriť sa k predloženým dôkazom;

e) žalobcovia namietajú ďalšie vady rozhodcovského konania, a to nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a s tým súvisiace porušenie práva žalobcov na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu, porušenie zásady zákonnosti (zmena v obsadení senátu rozhodcovského súdu), rešpektovania dobrých mravov a pravidiel poctivého obchodného styku, ktorú žalobcovia vidia v tom, že žalovaný postupoval v priamom rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ak popretie pohľadávky správcom konkurznej podstaty nenapadol v incidenčnom konaní.

Podľa žalobcov v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a vyrovnacieho konania (§ 1 odsek 3 písm. d/ ZoRK). Voči AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. bolo dňa 28.5.2009 Okresným súdom Banská Bystrica začaté konkurzné konanie vedené pod spis. zn. 2K/16/2009, v ktorom si žalovaný uplatnil pohľadávku žalovanú v rozhodcovskom konaní, ktorá bola správcom popretá, následne sa nedomáhal určenia jej pravosti, čím podľa žalobcov v celom rozsahu zanikla. Žalobcovia namietali neurčitost' a neplatnosť Dohody o pristúpení ku kúpnej zmluve, na základe ktorej mala byť uzavretá leasingová zmluva, z dôvodu, že predmet zmluvy nie je vymedzený určitým nezameniteľným spôsobom (označenie predmetu zmluvy len pojmom „plniaca linka“ alebo „plniaci stroj na minerálnu vodu v jednorazových PET fľašiach“ nepostačuje). Ďalej namietali existenciu dvoch verzí Dohody o pristúpení, v ktorých nekorešponujú platobné podmienky, na Všeobecných obchodných podmienkach chýba podpis zmluvných strán a dátum, podpisy účastníkov právneho vzťahu sa nenachádzajú na jednej listine, chýbajú údaje o osobách oprávnených konať za obchodné spoločnosti. Žalobcovia ďalej uvádzajú, že Kúpna zmluva bola uzatvorená medzi AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. a KRONES AG, žalovaný účastníkom tohto právneho úkonu nebol, vlastnícke právo k plniacej linke na neho neprešlo, z čoho vyplýva neplatnosť Leasingovej zmluvy, s čím sa rozhodcovský súd náležite nevyporiadal. Žalobcovia ďalej namietali absolútnu neplatnosť ručiteľských vyhlásení a z toho vyplývajúcu neplatnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu nedostatku súhlasu jedného z manželov s právnym úkonom druhého manžela, ktorý presahuje rámec obvyklej správy spoločného majetku (úhrady záväzku vo výške 3.000.000 Eur) a pre rozpor s dobrými mravmi.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá môže byť predmetom rozhodcovského konania, na základe platnej rozhodcovskej zmluvy/doložky obsiahnutej v Zmluve o finančnom leasingu, ako aj vo Vyhlásení ručiteľov, rozhodlo sa vo veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva vzťahovala, v konaní neprišlo k porušeniu zásad rozhodcovského konania a rovnosti účastníkov konania, žalobcovia mali možnosť predložiť všetky dôkazy na preukázanie svojich

tvrdení, mali možnosť vyjadriť sa ku všetkým predloženým dôkazom, rozhodcovský súd rozsudok dostatočne odôvodnil, pričom nedošlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu. Dohoda o pristúpení bola uzavretá platne, skutočnosť, že prejavy vôle zmluvných strán sa nenachádzajú na tej istej listine nespôsobuje jej neplatnosť. Rovnako predmet kúpnej zmluvy bol vymedzený nezameniteľným spôsobom: jeho detailná špecifikácia je súčasťou objednávky BE 02710404 zo dňa 27.3.2006, ako aj v prílohách ku kúpnej zmluve. Žalobcovia dňa 7.6.2006 podpísali vyhlásenie ručiteľa, na základe ktorého vyhlásili, že ako ručiteľia uspokoja žalovaného, pokiaľ dlžník žalovanému nesplní akýkoľvek záväzok z leasingovej zmluvy. Žalobcovia tiež nesprávne interpretujú § 145 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 7.6.2006 bola medzi žalovaným ako leasingovým prenajímateľom a spoločnosťou AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. uzatvorená leasingová zmluva č. 02710404, predmetom ktorej bolo financovanie kúpy plniacej linky. Z kúpnej zmluvy zo dňa 27.3.2006 vyplýva, že spoločnosť AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. k nej nadobudla vlastnícke právo. Z Dohody o pristúpení BE 02710404 vyplýva, že žalobcovia pristúpili k právnemu vzťahu založenému kúpnu zmluvou. Z ručiteľských vyhlásení žalobcov vyplýva, že títo v zmysle § 303 Obchodného zákonníka vyhlásili, že uspokoja žalovaného, pokiaľ dlžník AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. riadne nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z leasingovej zmluvy a pre riešenie sporov si strany dohodli právomoc Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory. Dňa 29.7.2009 bola na rozhodcovský súd doručená žaloba žalovaného (v tomto konaní) voči žalobcom (v tomto konaní), ktorou sa domáhal zaplata 1.405.690,15 Eur z titulu ručenia za záväzky AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o., rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom zo dňa 19.12.2011 sp. zn. Rsp V 59/2009, ktorý bol zástupcovi žalobcov doručený 30.12.2011. Dňa 28.5.2009 bolo začaté na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. značkou 2K/16/2009 konkurzné konanie voči leasingovému nájomcovi AQUADOL SLOVAKIA s.r.o., pohľadávka uplatnená žalovaným bola správcom konkurznej podstaty popretá, následne žalovaný incidenčné konanie, v ktorom by sa domáhal určenia pravosti pohľadávky, neinicioval.

5. Súd prvej inštancie poukázal na § 21 ods. 2 a ods. 3, § 40 ods. 1 ZoRK a vo veci samej skúmal, či boli preukázané dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku tvrdené žalobcami pri ich podradení pod konkrétne taxatívne zákonom vymedzené dôvody v § 40 ZoRK a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá môže byť predmetom rozhodcovského konania, jednalo sa o spor na plnenie pohľadávky uplatnenej z titulu ručenia žalobcov ako fyzických osôb za záväzky spoločnosti, na ktorej majetok bola povolená reštrukturalizácia. V danom prípade sa nejednalo o spor vzniknutý v rámci reštrukturalizačného konania, resp. o spor vyvolaný reštrukturalizačným konaním alebo s ním súvisiaci. K námietke nedostatku právomoci z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe platnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), v súlade s § 21 ZoRK boli žalobcovia povinní námietku vzniesť v rozhodcovskom konaní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej a mal za preukázané, že žalobcovia platnosť rozhodcovskej doložky pri prvom úkone nenamietali. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3MObd 5/2013 z 29.5.2014, podľa ktorého „pokiaľ účastník rozhodcovského konania námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pri prvom úkone v rozhodcovskom konaní vo veci samej neuplatnil, tak zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu námietky - nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť alebo neexistenciu rozhodcovskej zmluvy na príslušnom všeobecnom súde s odkazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písmeno c/ zákona 244/2002 Z. z. už úspešne uplatňovať nemôže.“ K námietke, že v rozhodcovskom konaní sa rozhodlo vo veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosť, že správca konkurznej podstaty v rámci reštrukturalizačného konania poprel pohľadávku a veriteľ sa jej určenia nedomáhal v incidenčnom konaní, nie je prekážkou uplatnenia nároku na zaplata pohľadávky voči ručiteľom. Rovnako súd prvej inštancie dospel k záveru, že argumentácia žalobcov o porušení zásady rovnosti účastníkov konania v rozhodcovskom konaní neobstojí, žalobcovia mali možnosť predložiť všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bolo im umožnené vyjadriť sa ku všetkým predloženým dôkazom. Napadnutý rozhodcovský rozsudok neporušuje zásadu rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a v širšom kontexte ani základné právo účastníka konania (žalobcov) na spravodlivé konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu s poukazom na § 255 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia, a to žalobca 2/ podaním doručeným súdu 12.03.2020 a žalobcovia 1/ - 4/ podaním doručeným 25.03.2020 a doplnením odvolania doručeným dňa 27.03.2020.

7. Žalobca 2/ podané odvolanie odôvodnil v intenciách § 365 ods. 1 písm. d/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, keď súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/ CSP, keď žalobca 2/ má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolacom návrhu navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviazá žalovaného na náhradu trov konania žalobcov. Žalobca 2/ v odvolaní namieta, že sa súd prvej inštancie v konaní nevysporiadal so všetkými jeho tvrdeniami a akceptoval len neodôvodnené námietky žalovaného. Ďalej namieta, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 220 ods. 2 CSP, v rozpore so zákonom neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odôvodnenie rozhodnutia je podľa žalobcu 2/ nepreskúmateľné a vada nedostatočného odôvodnenia rozsudku je v zmysle ustálenej judikatúry porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces.

8. Žalobca 2/ ďalej s poukazom na § 40 ods. 1 ZoRK namieta, že právny úkon Vyhlásenie ručiteľa je absolútne neplatným právnym úkonom, a teda je neplatná aj rozhodcovská doložka v ňom uvedená a rozhodcovský súd nemohol v predmetnej veci rozhodovať. Podľa žalobcu 2/ v prípade, že je právny úkon absolútne neplatný, nie je dôvod na uplatnenie námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy.

9. Žalobca 2/ ďalej namieta výšku zmluvnej pokuty, neúmerne vysoká zmluvná pokuta sa prieči dobrým mravom a má za to, že je potrebné aplikovať § 39 Občianskeho zákonníka upravujúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ako aj § 39a Občianskeho zákonníka, upravujúceho úžeru. Podľa žalobcu 2/ sa rozhodcovský súd, ak už vo veci konal, mal zaoberať aj primeranosťou výšky zmluvnej pokuty, a to aj v kontexte, že žalovanými boli fyzické osoby.

10. Žalobca 2/ ďalej namieta ako nepravdivé závery rozhodcovského súdu na strane 5 rozhodcovského rozsudku, že „ručiteľské záväzky spĺňajú všetky formálne aj obsahové náležitosti“, rodné číslo na vyhlásení žalobcu 2/ ako ručiteľa nie je jeho rodným číslom, touto skutočnosťou sa nikto nezaoberal, napriek tomu, že bola súdu oznámená. Podľa žalobcu 2/ je aj z týchto dôvodov vyhlásenie ručiteľa neplatné.

11. Žalobcovia 1/ - 4/ podané odvolanie odôvodňujú nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), vytýkajú inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), podľa odvolateľov dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a napadnutý rozsudok z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Odvolatelia navrhujú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcom náhradu trov celého konania v rozsahu 100%.

12. Odvolatelia namietajú nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie uplatneného dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a/ ZoRK, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania. Súd prvej inštancie uviedol, že sa nejednalo o spor vzniknutý v rámci reštrukturalizačného konania, resp. o spor vyvolaný týmto konaním alebo s ním súvisiaci a skutočnosť, že správca konkurznej podstaty v reštrukturalizačnom konaní poprel pohľadávku a žalovaný sa nedomáhal jej určenia v incidenčnom konaní, nie je prekážkou uplatnenia nároku na zaplatenie pohľadávky voči ručiteľom. Ďalej uvádzajú, že pohľadávka, ktorej zaplatenie bolo predmetom rozhodcovského konania, z dôvodu jej úspešného popretia správcom zanikla, čo predstavuje dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. a/ a d/ ZoRK. Odvolatelia poukazujú na § 1 ods. 3 ZoRK, ktorý vymedzuje negatívne určenie arbitrability sporov, ktoré môžu byť predmetom rozhodcovského konania, spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a vyrovnacieho konania nemôžu byť podrobené rozhodcovskej zmluve a takýto spor nemôže byť

rozhodnutý v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská žaloba bola Rozhodcovskému súdu doručená dňa 29.7.2009, dňa 28.5.2009 bolo voči spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA s.r.o. začaté konkurzné konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 2 K/16/2009.

13. Ďalej žalobcovia namietajú nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie zániku pohľadávky, ktorej zaplatenie bolo predmetom rozhodcovského konania. V zmysle § 120 ods. 1 zák. č. 7/2005 Zb. o konkurze a reštrukturalizácii, majú právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie len veritelia, ktorí riadne prihlásili svoje pohľadávky. Ak tieto nároky uplatnené neboli, právo domáhať sa ich v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu zaniká a stávajú sa nevymáhateľnými. Konštatovanie rozhodcovského súdu, že žalovaný nebol povinný uplatňovať nárok v konkurznom konaní nemôže obstať, nakoľko sa v incidenčnom konaní nedomáhal určenia výšky, pravosti a právneho dôvodu popretej pohľadávky, teda pohľadávka zanikla nielen voči úpadcovi, ale aj voči ručiteľom. Povinnosť uplatniť si pohľadávku v konkurznom konaní vyplýva zo zákona č. 7/2005 Zb. a jej nesplnenie je sankcionované zánikom pohľadávky, poukazujú na § 124 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ktorého, ak veriteľ popretej pohľadávky v zákonnej lehote žalobu na určenie popretej pohľadávky nepodá alebo návrh na určenie popretej pohľadávky vezme späť, na prihlásenú pohľadávku veriteľa sa v reštrukturalizácii v popretom rozsahu už neprihliada a v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom ju nemožno v popretom rozsahu voči dlžníkovi vymáhať. Zánik práva veriteľov vymáhať pohľadávky, ktoré riadne a včas neprihlásili vyplýva aj z § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Ručenie je akcesorickej povahy, akcesorita vyjadruje závislosť zabezpečovacieho záväzku na záväzku hlavnom, vznik a trvanie zabezpečovacieho záväzku je priamo podmienené existenciou záväzku hlavného. Rovnako zánik vedľajšieho (zabezpečovacieho) záväzku je podmienený zánikom hlavného (zabezpečovaného) záväzku. Z § 306 Obchodného zákonníka vyplýva, že oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa je podmienené nesplnením splatného záväzku dlžníkom. V predmetnom prípade záväzok dlžníka platne zanikol v dôsledku riadneho neuplatnenia si práva veriteľa, čím zanikol aj záväzok žalobcov ako ručiteľov. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolateľa v tejto časti (tak ako aj v ďalších častiach) v dôsledku nedostatočného odôvodnenia považujú za nepreskúmateľný.

14. Žalobcovia 1/ - 4/ namietajú nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie uplatneného dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (doložky) podľa § 40 ods. 1 písm. c/ ZoRK, že nevzniesli námietku neplatnosti rozhodcovskej doložky pri prvom úkone vo veci samej a poukázal na rozhodnutie NS SR spis. zn. MObd/5/2013. Žalobcovia uvádzajú, že v priebehu rozhodcovského konania nikdy neuznali platnosť Leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, všeobecných podmienok a ani ručiteľských vyhlásení, čím podľa § 40 ods. 1 písm. c/ ZoRK popreli platnosť rozhodcovskej zmluvy nachádzajúcej sa v týchto dokumentoch. Súd prvej inštancie ale bez ďalšieho skonštatoval, že žalobcovia museli námietku nedostatku právomoci vzniesť najneskôr pri prvom úkone a neurobili tak bez toho, aby sa ich argumentáciou zaoberal.

15. K uvedenému odvolaciemu dôvodu ďalej uviedli, že Dohoda o pristúpení je absolútne neplatný právny úkon pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť, z dôvodu, že predmet Kúpnej zmluvy nie je vymedzený určitým a nezameniteľným spôsobom, ale len pojmom „plniaca linka“ alebo „plniaci stroj na minerálnu vodu v jednorazových PET fľašiach“. Odvolatelia poukazujú na dve verzie Dohody o pristúpení v nemeckom jazyku s neurčitým a rozdielnym obsahom, nakoľko v nich nekorešponujú platobné podmienky, obsahujú nečitateľné podpisy a odtlačok pečiatky len jedného z účastníkov, jedna neobsahuje dátum podpisu, chýba aj podpis a dátum ktorejkoľvek zmluvnej strany na všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú priložené k prvej nemeckej verzii dohody, Dohoda o pristúpení v nemeckom jazyku bola predložená len v kópii, v slovenskej jazykovej verzii je podpísaná len jedným účastníkom, chýba aj podpis a dátum ktorejkoľvek zmluvnej strany na Všeobecných obchodných podmienkach. Podpisy účastníkov tejto dohody sa nenachádzajú na jednej listine, na všetkých vyhotoveniach Dohody o pristúpení absentujú údaje o osobách oprávnených konať v mene účastníkov. Odvolatelia ďalej v odvolaní poukazujú na neplatnosť Leasingovej zmluvy, čo odôvodňujú tým, že pokiaľ žalovaný nebol zmluvnou stranou Kúpnej zmluvy, nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k plniacej linke, preto je Leasingová zmluva, ako aj ručiteľské vyhlásenia neplatné, s čím sa rozhodcovský súd nevysporiadal a odvodil od nich svoju právomoc. Žalobcovia v priebehu rozhodcovského konania, ako aj v priebehu tohto sporu opakovane poukazovali na absolútnu neplatnosť ručiteľských vyhlásení, pričom poukazovali na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/2010 a výklad § 145 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že nedostatok súhlasu jedného z manželov s právnym úkonom druhého manžela, ktorý

presahuje rámec obvyklej správy spoločného majetku, má za následok relatívnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Podľa žalobcov je nepochybné, že účinky vyhlásení ručiteľov ohľadom sumy vo výške 3 mil. Eur sa musia prejavíť vo sfére spoločných vecí manželov tak, ako to predpokladá § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tento úkon je nutné podradiť pod dispozíciu so spoločnou vecou.

16. Žalobcovia namietajú nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie, ako aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia v prípade uplatneného dôvodu porušenia zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania podľa § 40 ods. 1 písm. g/ ZoRK. Podľa žalobcov v rozhodcovskom konaní došlo k porušeniu základných práv žalobcov na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, a tým aj zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd v zjavne arbitrárnom odôvodnení a nezákonnom postupe porušil vyššie uvedené práva a slobody žalobcov, keď odmietol navrhované dôkazy, ako i námietky uplatnené vo vzťahu k nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a žiadosti o navrátenie do predošlého stavu. Rozhodcovský súd nevykonal viaceré žalobcami navrhované dôkazy, opakovane bola porušená povinnosť rozhodcovského súdu podľa § 26 ods. 5 ZoRK oboznámiť všetkých účastníkov konania s podaniami ostatných účastníkov, čím priamo porušil § 17 ZoRK, keď bolo žalobcom odopreté právo vyjadriť sa k všetkým tvrdeniam protistrany a všetkým novo predloženým dôkazom. Žalobcovia poukazujú rozhodcovský rozsudok, v ktorom rozhodcovský súd uvádza, že sa okrem iného oboznámil i s „Dohodou uzavretou medzi spoločnosťou AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. a žalobcom zo dňa 17.09.2009 o demontáži predmetu leasingu spoločnosťou ecomac Gebrauchtmashinen GmbH.“, takáto dohoda žalobcom nie je známa, nikdy ako dôkaz v rozhodcovskom konaní predložená nebola a nebola im poskytnutá možnosť sa k nej vyjadriť. Rozhodcovský súd neodôvodnene nebral do úvahy návrhy žalobcov napriek tomu, že žalovaný až do záveru konania nekonkretizoval vnútorné členenie žalovanej sumy, urobil tak až podaním zo dňa 9.6.2011 bez relevantného dôkazu. Rozhodcovský súd o návrhu žalobcov o navrátenie do predošlého stavu v priebehu celého konania rozhodol iba raz uznesením zo dňa 27.12.2011, kde stroho konštatoval, že žalobcovia svoju žiadosť zrozumiteľne neodôvodnili. Žalobcovia už podaním zo dňa 11.04.2011 vzniesli námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, s touto námietkou ani jej odôvodnením sa rozhodcovský súd náležite nevysporiadal. Rovnako sa rozhodcovský súd nevysporiadal s námietkou obsadenia senátu rozhodcovského súdu, kedy bol do funkcie predsedajúceho rozhodcu „inštalovaný“ nový rozhodca, pričom vyčiarknutie zo zoznamu rozhodcov nie je dôvodom pre zánik funkcie rozhodcu v konkrétnej prejednávanej veci. Rozhodcovský rozsudok podľa žalobcov trpí v celistvosti nedostatkom skutkových a právnych záverov, vykazuje znaky arbitrárneho rozhodnutia a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a podobný nedostatok má aj napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, keď sa vôbec nezaoberal jednotlivými argumentmi žalobcov a zamietnutie žaloby stroho odôvodnil vetami so všeobecným významom.

17. Žalobcovia 1/ - 4/ odvolanie doplnili v lehote na podanie odvolania ďalším podaním, v ktorom opakovane namietajú záver súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadol na námietku neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu, že ju žalobcovia nevzniesli v rozhodcovskom konaní pri prvom úkone vo veci samej. Nad rámec odvolania žalobcovia poukazujú na § 21 ods. 3 ZoRK, podľa ktorého rozhodcovský súd môže pripustiť uplatnenie námietky nedostatku právomoci, ak omeškanie účastníka rozhodcovského konania pri uplatnení tejto námietky je spôsobené príčinou, ktorú rozhodcovský súd považuje za dostatočnú. Žalobcovia uvádzajú, že nemohli uplatniť námietku nedostatku právomoci hneď pri prvom úkone, nakoľko sa o neplatnosti Leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, všeobecných podmienok a ručiteľských vyhlásení dozvedali postupne po predložení dokumentov žalovaným a pri prvom úkone ich nemali k dispozícii, čo predstavuje dostatočnú príčinu omeškania uplatnenia námietky nedostatku právomoci v zmysle § 21 ods. 3 ZoRK, na ktorú mal rozhodcovský súd, aj súd prvej inštancie prihliadať. Súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou nijako nevysporiadal a bez ďalšieho konštatoval, že žalobcovia nepodalí námietku nedostatku právomoci včas.

18. K podaným odvolaniam žalobcov sa vyjadril žalovaný. K odvolacej námietke žalobcu 2/, že sa súd prvej inštancie v konaní ani nevysporiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu 2/ poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 119/03-30 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 216/2012, z ktorých vyplýva, že súd prvej inštancie nie je povinný sa v rámci rozhodnutia zaoberať každým skutkovým tvrdením strany sporu, nakoľko tieto môžu byť zjavne neopodstatnené alebo pre merito veci nepodstatné, záver žalobcu 2/, že mu bola odňatá možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, považuje žalovaný za účelový. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil právny

a skutkový základ svojho rozhodnutia, žalobca 2/ bol účastníkom konania a musí mu byť známe, aké skutkové tvrdenia a dôkazy boli z jeho strany v konaní predložené a ktoré z nich súd vykonal. Žalobcom 2/ namietanú neplatnosť ručiteľských vyhlásení považuje žalovaný za neopodstatnenú, otázku platnosti už vyriešili samostatné súdne konania, predovšetkým na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 21C/45/2009 (zamietnutie návrhu na určenie neplatnosti ručiteľského vyhlásenia, konanie je právoplatne skončené), na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/55/2012 (zamietnutie žaloby na určenie neplatnosti ručiteľského vyhlásenia, konanie je právoplatne skončené), na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7C/44/2012-347 (zamietnutie žaloby o určenie neplatnosti vyhlásenia ručiteľa, prebieha dovolacie konanie) a na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 9C/22/2012 (zamietnutie žaloby o určenie neplatnosti vyhlásenia ručiteľa, konanie je právoplatne skončené). Vo vzťahu k zmluvnej pokute a úžere žalovaný uviedol, že výška zmluvnej pokuty nebola neprimeraná vzhľadom na celkovú výšku plnenia z leasingovej zmluvy, predstavovala čiastku pozostávajúcu zo všetkých nesplatených splátok leasingu z leasingovej zmluvy č. 02710404 zosplatených z dôvodu ukončenia zmluvy. Teoretický nepomer zmluvných plnení sám o sebe nespôsobuje rozpor s dobrými mravmi. Zmluva o finančnom leasingu bola uzavretá medzi dvoma právnickými osobami v rámci výkonu ich podnikateľskej činnosti, preto nie je možné na tento právny vzťah aplikovať § 39a Občianskeho zákonníka o úžere. Chyba v rodnom čísle na ručiteľskom vyhlásení nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu, naviac žalobca 2/ nikdy nespochybnil podpis tohto ručiteľského vyhlásenia.

19. K odvolaniu žalobcov 1/ - 4/ žalovaný uviedol, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci, ktorá mohla byť predmetom rozhodcovského konania, v konaní išlo o právo na plnenie z titulu ručenia fyzických osôb za záväzky obchodnej spoločnosti, na ktorej majetok bola povolená reštrukturalizácia, nie je možné analogicky vyvodiť záver, že sa jednalo o spor vzniknutý v rámci reštrukturalizačného konania, respektíve o spor vyvolaný týmto konaním a takýto extenzívny výklad § 1 ods. 3 písm. d/ ZoRK nie je možné aplikovať. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Ndc/33/2011 zo dňa 09.11.2011. K námietke zániku pohľadávky voči ručiteľom popretím pohľadávky správcom žalovaný uviedol, že neprihlásením alebo popretím pohľadávka nezaniká a jej prípadné plnenie, resp. plnenie ručiteľov by nezakladalo bezdôvodné obohatenie. Žalovaný poukazuje na právnu úpravu ručenia, z ktorej vyplýva, že veriteľ je oprávnený žiadať uspokojenie pohľadávky od ručiteľa v prípade, ak pôvodný dlžník nespĺnil svoju pohľadávku ani po výzve veriteľa, alebo ak je zrejmé, že dlžník nebude môcť svoju pohľadávku splniť. V zmysle § 311 ods. 2 Obchodného zákonníka ručenie nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom. Prihlásenie alebo neprihlásenie pohľadávky do reštrukturalizačného konania nemohlo mať vplyv na plnenie z titulu ručiteľských vyhlásení žalobcov. Žalovaný tiež poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/6/2012 zo dňa 29.02.2012: „Platí tiež, že ručenie nezaniká ani vtedy, ak zanikol hlavný záväzok pre nemožnosť plnenia dlžníka, pokiaľ je záväzok splniteľný ručiteľom.“ K dôvodom neuplatnenia námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pri prvom úkone žalobcov z dôvodu, že sa o neplatnosti leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, VOP a ručiteľských vyhlásení mali dozvedieť postupne po ich predložení žalovaným, žalovaný poukazuje na odôvodnenie rozsudku Rozhodcovského súdu SOPK: „Senát dáva do pozornosti, že právny zástupca žalovaných na pojednávaní dňa 8.2.2010 výslovne uviedol, že právomoc RS SOPK nenamieta“. Zároveň uvádza, že všetci žalobcovia boli majetkovo alebo personálne prepojení so spoločnosťou AQUADOL SLOVAKIA s.r.o., preto je dôvodné predpokladať, že všetku dokumentáciu mali k dispozícii, boli oboznámení so zmluvnou dokumentáciou, čo potvrdili podpisom ručiteľských vyhlásení. Počas trvania zmluvného vzťahu žiadna zo strán nenapadla platnosť leasingovej zmluvy ani dohody o pristúpení a plnili práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu. Dohoda č. BE 02710404 o pristúpení ku kúpnej zmluve zo dňa 27.3.2006 spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti právneho úkonu, strany zamýšľali podpisom dohody zmeniť obsah záväzku, kde spoločnosť Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. pristúpila ku kúpnej zmluve z dôvodu zámeru dlžníka financovať časť kúpnej ceny prostredníctvom leasingu poskytnutého žalovaným, preto nemohla absentovať vôľová zložka právneho úkonu. K platnosti ručiteľských vyhlásení žalovaný odkázal na svoju argumentáciu vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu 2/. Žalovaný 2/ nesúhlasí s námietkou neurčitosti predmetu leasingu, predmet kúpy bol dostatočne špecifikovaný v kúpnej zmluve a všetci účastníci právneho vzťahu vedeli, o akú plniacu linku ide. Neplatnosť leasingovej zmluvy žalobcovia 1/, 2/, 4/ vyvodzujú z proklamovanej absolútnej neplatnosti dohody o pristúpení, žiaden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu však nebol preukázaný. K neplatnosti ručiteľských vyhlásení z dôvodu absentujúceho súhlasu druhého manžela žalovaný odkazuje na vyjadrenie k odvolaniu žalobcu 2/ a rozhodnutia súdov v tejto veci. Z dikcie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorý sa žalobcovia odvolávajú, nevyplýva zákaz podpísať

ručiteľské vyjadrenie, predmetné ustanovenie sa týka vybavovania spoločných vecí, disponovania so spoločnými vecami a správy spoločných vecí. K námietke porušenia práva žalobcov na spravodlivý proces „inštalovaním“ nového rozhodcu“ žalovaný upozorňuje, že predsedajúcemu rozhodcovi JUDr. Petrovi Lenskému zanikla funkcia v súlade s § 4 ods. 7 Štatútu rozhodcovského súdu z dôvodu, že pri vyhotovení rozsudku v predmetnej veci nedovoleným spôsobom komunikoval s právnym zástupcom žalovaných (žalobcov v tomto konaní), k čomu bolo v prvostupňovom konaní predložené Uznesenie Predsedníctva RS SOPK zo dňa 12.08.2011, z ktorého vyplýva, že „Pri prevzatí tohto dokumentu z e-mailovej pošty súd zistil, že ako autor návrhu predmetného rozsudku je uvedený JUDr. Radomír Bžán, spoločnosť, akrb, ktorý bol v predmetnej veci právnym zástupcom žalovaných.“ V kontexte týchto informácií je zrejmé, že ak na rozhodcovskom súde prišlo k porušeniu práv strany sporu, určite to neboli práva žalovaných (tu žalobcov), ale práva Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o.. Žalobcovia v odôvodnení odvolania tvrdia, že „rozhodcovský súd nevykonal viaceré žalobcami navrhované dôkazy“, avšak odôvodnenie odvolania neobsahuje označenie jediného dôkazu, ktorý bol v konaní navrhovaný, bol pre konanie relevantný a zároveň by ho rozhodcovský súd odmietol bez akéhokoľvek odôvodnenia vykonať. Rozsudok rozhodcovského súdu žalovaný za žiadnych okolností nepovažuje ani za arbitrárny, ako tvrdia žalobcovia.

20. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu doručil vyjadrenie žalobca 2/. K odvolacej námietke týkajúcej sa odôvodnenia napadnutého rozsudku žalobca 2/ upresnil, že súd prvej inštancie v rozpore so zákonom neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd sa nevysporiadal najmä s otázkou, či bol v tomto prípade oprávnený rozhodovať vo veci rozhodcovský súd s ohľadom na platnosť/neplatnosť rozhodcovskej doložky a k právomoci rozhodovania tohto rozhodcovského súdu. K odvolacej námietke týkajúcej sa platnosti právneho úkonu (z kontextu podania vyplýva, že žalobca 2/ má na mysli platnosť ručiteľského vyhlásenia, pozn. odvolacieho súdu) žalobca 2/ namieta, že v prípade rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, na ktorý sa žalovaný odvoláva, sa tento rozsudok zaoberal platnosťou ručiteľských vyhlásení z dôvodu, že žalobca 2/ bol v tom čase ženatý a nemal súhlas od manželky, pôvodný rozsudok Okresného súdu Zvolen určil, že vyhlásenie ručiteľa bolo neplatné, toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici a až následne bolo vo veci rozhodnuté v neprospech pani H., ktorá sa rozhodla v konaní nepokračovať. Dôvodom zamietnutia žaloby ale neboli tie dôvody, ktoré uvádza žalovaný. Žalobca 2/ je naďalej toho názoru, že výška zmluvnej pokuty bola absolútne neprimeraná a prieči sa dobrým mravom. Súd prvej inštancie nechal do úvahy, že žalobcovia nesplátili len jednu splátku a žalovaný predmet leasingu následne predal, v konečnom dôsledku mu bola uhradená suma za plniacu linku vo vyššej sume, ako bola kúpna cena. Žalobca 2/ trvá na aplikácii ustanovení o úžere, keď vo vzťahu k nemu bola zneužitá jeho dôverčivosť a poukazuje na to, že je odborníkom na vodu. K neplatnosti ručiteľského vyhlásenia z dôvodu chybného rodného čísla žalobca 2/ uvádza, že rodné číslo je jedinečný identifikátor fyzickej osoby. Žalobca 2/ trvá na tom, že Vyhlásenie ručiteľa je absolútne neplatným právnym úkonom, a teda je neplatná aj rozhodcovská doložka v ňom uvedená a rozhodcovský súd nemohol v predmetnej veci rozhodovať.

21. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrili aj žalobcovia 1/ - 4/, argumentujú, že ručiteľ môže ručiť len za tie záväzky, na ktoré je povinný dlžník, ručenie má akcesorickú povahu. Z § 306 Obchodného zákonníka vyplýva, že oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa je podmienené nesplnením splatného záväzku dlžníkom. V tomto prípade správca konkurznej podstaty pohľadávku žalovaného poprel, následne mal žalovaný podať v zákonnej lehote žalobu na určenie pravosti popretej pohľadávky, táto by sa v súdom určenej výške dostala (v prípade úspechu žalovaného) do rozvrhu výťažku a bola by v príslušnej miere uhradená. Žalovaný by mal následne právo požadovať od žalobcov ako ručiteľov úhradu tej časti záväzku, ktorá nebola uhradená priamo dlžníkom. K neplatnosti rozhodcovskej doložky žalobcovia v odvolaní uvádzajú, že v žalobe a následne v priebehu celého sporu namietali neplatnosť rozhodcovskej doložky, čo predstavuje dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ a d/ ZoRK, argumentáciu žalovaného, že sa súd vysporiadal s námietkou platnosti právnych úkonov, nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a pri rozhodovaní vzal do úvahy, že námietka nedostatku právomoci bola vznesená až podaním zo dňa 11.4.2011 považujú za tendenčnú, opätovne poukázali na § 21 ods. 3 ZoRK a nemožnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci pri prvom úkone. Personálne a majetkové prepojenie žalobcov a dlžníka podľa žalobcov nie je automaticky predpokladom, že sa mali možnosť oboznámiť s namietanými dokumentmi resp. ich obsahom ešte pred začatím rozhodcovského konania. Žalobcovia vo vyjadrení poukazujú opätovne na rôzne verzie Dohody o pristúpení, všeobecných obchodných podmienok a ďalších dokumentov, z

ktorých rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc a uvádzajú ďalšie dôvody neplatnosti leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, všeobecných obchodných podmienok a ručiteľských vyhlásení zhodne s odôvodnením v obsahu odvolania (vzhľadom na totožnosť argumentácie odvolací súd odkazuje na obsah odvolania vyššie v odôvodnení) a trvajú na tom, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, nevykonaním nimi navrhnutých dôkazov došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov, práva na súdnu ochranu, zásady rovnosti zbraní a k odňatiu možnosti efektívne konať pred rozhodcovským súdom. Rovnako došlo k porušeniu povinnosti oboznámiť všetkých účastníkov konania s podaniami ostatných účastníkov, čím sa rozhodcovský súd dopustil priamo porušenia § 17 ZoRK, keď im bolo odopreté právo vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam protistrany, i ku všetkým novo predloženým dôkazom tým, že rozhodcovský súd odmietol vykonanie navrhovaných dôkazov a námietky uplatnené k nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a žiadosti o navrátenie do predošlého stavu. Žalobcovia poukazovali na chýbajúce podstatné náležitosti listinných dôkazov, od ktorých žalovaný odvodzoval svoj nárok, navrhovali, aby rozhodcovský súd zabezpečil vyjadrenie dlžníka, či pohľadávky, ktorých zaplata sa domáhal boli voči dlžníkovi, uplatnené, v akej výške a z akého dôvodu, žiadali, aby sa dlžník vyjadril k splátkovému kalendáru jednotlivých leasingových splátok, ktorý ním nebol potvrdený a k chýbajúcemu (resp. nikdy nevytvorenému) protokolu o odovzdaní predmetu leasingu. Konajúci súd sa v odôvodnení rozhodnutia opieral o taký dôkaz, s ktorým sa nemali možnosť oboznámiť a nebol im v priebehu konania doručený, a to dohodu uzatvorenú medzi spoločnosťou AQUADOL a žalobcom (tu žalovaným) zo dňa 17.09.2009 o demontáži predmetu leasingu spoločnosťou ecomac Gebrauchtmaschinen GmbH. Rozhodcovský rozsudok trpí v celistvosti nedostatkom skutkových a právnych záverov, v dôsledku čoho vykazuje znaky arbitrárneho rozhodnutia a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

22. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli doručené.

23. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

24. Odvolací súd v prvom rade považoval za potrebné opraviť v záhlaví napadnutého rozhodnutia chyby v písaní a zrejme nesprávnosti výrokom I. a II., keď zistil, že v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie došlo k chybám v písaní v záhlaví v označení, kde súd prvej inštancie uviedol v prípade žalobcu 1/ nesprávne dátum narodenia XX.XX.XXXX namiesto správneho údaju XX.XX.XXXX, adresu jeho pobytu XXX A. D. namiesto správneho údaju F. K. XXX/XX, XXX XX A. D., v prípade žalobcu 2/ nesprávne dátum narodenia XX.XX.XXXX namiesto správneho údaju XX.XX.XXXX a adresu jeho pobytu Q.. R. XXXX/X, XXX XX W. namiesto správneho údaju X. E. XXX/XX, XXX XX Slovenská L., v prípade žalobcu 3/ nesprávne dátum narodenia XX.XX.XXXX namiesto správneho údaju XX.XX.XXXX a adresu pobytu H. X/XXXX namiesto správneho údaju H. XXXX/X, XXX XX T. T.. Rovnako súd prvej inštancie uviedol nesprávne obchodné meno a sídlo právneho zástupcu žalobcu 2/ v nesúlade s jeho zápisom v obchodnom registri.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 23.02.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním žalobcov dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné vyhovieť, nakoľko napadnuté rozhodnutie je vo výroku vecne správne.

28. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní umožňuje každému účastníkovi domáhať sa žalobou zrušenia rozhodcovského rozsudku, avšak všeobecné súdy vo vzťahu k rozhodcovským súdom, resp. k rozhodcom, nie sú v postavení súdov

odvolacích. Rozhodcovské konanie je inštitútom súkromného práva, v ktorom rozhodcovské súdy, resp. rozhodcovia rozhodujú spory na základe súkromnoprávneho aktu účastníkov konania. Rozhodcovský súd je súkromnou osobou, ktorá nepatrí do sústavy súdov podľa zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vo vzťahu k všeobecným súdom zákonodarcia umožnil a upravil len obmedzený prieskum rozhodcovských rozsudkov, v rámci ktorého možno takýto rozsudok napadnúť žalobou na jeho zrušenie na všeobecnom súde len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 40 ods. 1 ZoRK spočívajúcich v dodržiavaní zákonnosti. Súdny prieskum rozhodcovských rozhodnutí nie je prieskumom v rámci inštančného postupu (viď. napr. Uznesenie NS SR spis. zn. 1Obdo/68/2021 zo dňa 27.09.2022). Ústavný súd SR v Uznesení sp. zn. PLz. ÚS 5/2015 poukázal na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej už vyslovil, že: „Na základe zmluvy súkromnoprávneho charakteru alebo rozhodcovskej doložky sa strany slobodne a vážne rozhodnú riešiť spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu. Uzavretím rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky sa strany dobrovoľne a vedome vzdávajú práva na súdnu ochranu vykonávanú prostredníctvom všeobecných súdov a zverujú ju rozhodcovskému súdu, ktorý je súkromnoprávnou osobou, pretože ho nemožno vzhľadom na jeho účel a charakter bez ďalšieho zaradiť k orgánom verejnej moci. Ústavný súd konštatuje, že strany rozhodcovskej zmluvy si musia byť vedomé možných negatívnych dôsledkov svojho rozhodnutia uprednostniť riešenie medzi nimi vzniknutých sporov prostredníctvom súkromnoprávnej osoby - rozhodcovského súdu pred súdnym orgánom Slovenskej republiky, čím sa ich základné právo na súdnu ochranu v istom zmysle stáva okliešteným rozsahom vyplývajúcim, ako už bolo uvedené, z § 40 zákona o rozhodcovskom konaní.“ (m. m. III. ÚS 335/2010, I. ÚS 143/2013, I. ÚS 234/2013).

29. Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku teda nie je odvolacím konaním. Na základe uplatneného dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku súd skúma, či priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore so zákonom o rozhodcovskom konaní a toto mohlo mať vplyv na meritórne rozhodnutie, čiže skúma, či došlo k závažným procesným vadám. V rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neprináleží všeobecnému súdu posudzovať správnosť prijatých záverov rozhodcovským súdom vo veci samej. V súvislosti s odvolaním žalobcov považuje odvolací súd za potrebné s prihliadnutím na zásadu viazanosti odvolacími dôvodmi vyplývajúcu z § 380 ods. 1 CSP poukázať na skutočnosť, že žalobcovia v zásade len zopakovali obsah argumentácie uplatnenej v rámci procesnej obrany pred rozhodcovským súdom a procesného útoku pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa súd prvej inštancie správne vysporiadal. Odvolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd konštatuje a upozorňuje, že argumentácia žalobcov v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj obsah odvolacích dôvodov uplatnených v konaní pred odvolacím súdom, má v prevažnom rozsahu charakter argumentácie vo veci samej, i keď v snahe túto subsumovať a modelovať ako dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK.

30. Ako však odvolací súd uvádza vyššie, v rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neprináleží všeobecnému súdu posudzovať správnosť prijatých záverov rozhodcovským súdom. Preto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku v dostatočnom rozsahu pre meritórne rozhodnutie uviedol, akými úvahami sa spravoval, ktoré dôkazy vykonal, ktoré nevykonal a prečo, ako vykonané dôkazy zhodnotil a v akých vzájomných súvislostiach. Rovnako zrozumiteľné je aj odôvodnenie týkajúce sa právneho posúdenia veci, keďže z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, pod hypotézu akej právnej normy bol subsumovaný zistený skutkový stav a podľa akej právnej normy bola vec posúdená. V tomto smere je dostatočné nielen samotné vymenovanie a odcitovanie zákonných ustanovení, ale z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyplýva, akým spôsobom boli tieto ustanovenia aplikované a ako sa premietli do samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie (viď. III.ÚS 119/03). Skutočnosť, že sa súd prvej inštancie nezaberal podrobne každou námietkou žalobcov, ktorú opakovane v rôznych variáciách (avšak v základe identicky) predkladali vo svojich obsahovo rozsiahlych podaniach, nemá za následok nesprávnosť záverov napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a ani jeho nepreskúmateľnosť. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalobcami odvolací súd uvádza nasledovné:

31. K odvolacej námietke nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci, a to uplatneného dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a/ ZoRK, spočívajúceho podľa odvolateľov v tom, že rozhodcovský rozsudok bol v rozpore s § 1 ods. 3 ZoRK

vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania z dôvodu, že rozhodcovské konanie vzniklo v priebehu konkurzného, resp. reštrukturalizačného konania vedeného voči spoločnosti AQUADOL SLOVAKIA s.r.o., odvolací súd dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že jednoznačne nejde o spor s vyňatím arbitrability rozhodcovského súdu podľa § 1 ods. 3 ZoRK. Za konania vyvolané konkurzom sa považujú v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konanie o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky (§ 32 ods. 6 ZKR), konanie o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty (§ 19 ods. 2 ZKV), resp. konanie o vylúčenie majetku zo súpisu (§ 78 ods. 3 ZKR), osobitne aj konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 26 ZKV, resp. § 53 a nasl. ZKR, prípadne aj konanie o žalobe na určenie neúčinnosti reštrukturalizačného plánu (NS SR, spis. zn. 6Ndc 33/2011 zo dňa 09.11.2011).

32. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. a/ a d/ ZoRK, spočívajúcich v tom, že pohľadávka, ktorej zaplatenie bolo predmetom rozhodcovského konania, zanikla z dôvodu jej úspešného popretia správcom, podľa § 124 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ak veriteľ popretej pohľadávky v zákonnej lehote žalobu na určenie popretej pohľadávky nepodá alebo návrh na určenie popretej pohľadávky vezme späť, na prihlásenú pohľadávku veriteľa sa v reštrukturalizácii v popretom rozsahu už neprihliada a v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom nemožno v popretom rozsahu voči dlžníkovi vymáhať a zánik práva veriteľov vymáhať pohľadávky, ktoré riadne a včas neprihlásili vyplýva aj z § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. Podľa odvolateľov z akcesorickej povahy ručenia a § 306 Obchodného zákonníka vyplýva, že oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa je podmienené nesplnením splatného záväzku dlžníkom, záväzok dlžníka však platne zanikol v dôsledku riadneho neuplatnenia si práva veriteľa, čím zanikol aj záväzok žalobcov ako ručiteľov. Odvolací súd uvádza, že s argumentáciou žalobcov sa nestotožnil. Zánik vymáhateľnosti pohľadávky voči veriteľovi, hoc aj z dôvodov popretia pohľadávky správcom a nepodania žaloby o určenie pravosti pohľadávky, nespôsobuje nemožnosť vymáhania pohľadávky voči ručiteľom. Z ustanovenia § 124 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva, že na prihlásenú pohľadávku veriteľa sa v reštrukturalizácii v popretom rozsahu už neprihliada a v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom nemožno pohľadávku v popretom rozsahu voči dlžníkovi vymáhať, nevyplýva teda z neho ani zánik pohľadávky veriteľa voči ručiteľom a ani nemožnosť vymáhať ručením zabezpečenú pohľadávku voči ručiteľom. Argumentácia žalobcov o zániku ručenia z dôvodu jeho akcesorickej povahy nemá oporu v úprave ručenia v ustanovení § 311 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý síce všeobecne v ods. 1 upravuje zánik ručenia zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje, avšak ods. 2 citovaného ustanovenia výslovne vylučuje zánik ručiteľského záväzku, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom. Odvolací súd konštatuje, že v prejednáwanej veci pohľadávka žalovaného nezanikla, ale stala sa nevymáhateľnou voči dlžníkovi, i v prípade, že by prišlo k jej zániku, záväzok je splniteľný ručiteľmi, teda ani prípadný zánik pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi v prejednáwanej veci by nespôsobil zánik ručiteľského záväzku žalobcov.

33. Žalobcovia 1/ - 4/ namietajú nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie uplatneného dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c/ ZoRK pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky), pričom tvrdia, že súd prvej inštancie bol povinný sa zaoberať argumentmi o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, keďže v priebehu rozhodcovského konania nikdy neuznali platnosť Leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, všeobecných podmienok a ani ručiteľských vyhlásení, čím podľa § 40 ods. 1 písm. c/ ZoRK popreli platnosť rozhodcovskej zmluvy v týchto dokumentoch. Žalobca 2/ namietala absolútnu neplatnosť Vyhlásenia ručiteľa, v dôsledku čoho je neplatná aj rozhodcovská doložka v ňom uvedená a žalobca 2/ z toho vyvodzuje, že rozhodcovský súd nemohol v predmetnej veci rozhodovať bez toho, aby sa vznášala námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Ani táto odvolacia argumentácia žalobcov neobstojí. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou, či žalobcovia uplatnili námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, pričom dospel k správne skutkovému zisteniu, že žalobcovia námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť alebo neexistenciu rozhodcovskej zmluvy v konaní pred rozhodcovským súdom neuplatnili včas, pri prvom úkone vo veci. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MObdo/5/2013 zo dňa 29.05.2014,

ktorý jednoznačne skonštatoval, že pokiaľ účastník rozhodcovského konania námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pri prvom úkone v rozhodcovskom konaní vo veci samej neuplatnil, tak zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť alebo neexistenciu rozhodcovskej zmluvy na príslušnom všeobecnom súde s odkazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písmeno c/ zákona 244/2002 Z. z. už úspešne uplatňovať nemôže. Procesná obrana odvolateľov v konaní pred rozhodcovským súdom tvrdenu neplatnosťou Leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, všeobecných podmienok a ani ručiteľských vyhlásení, nemôže nahradiť neuplatnenie námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pri prvom úkone v konaní pred rozhodcovským súdom. Rovnako výklad § 21 ods. 2 v spojení s § 40 ods. 1 písm. c/ ZoRK žalobcom 2/ odvolací súd vyhodnotil ako nesprávny. Bolo povinnosťou žalobcu 2/ v rozhodcovskom konaní uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pri prvom úkone. V ustanovení § 21 ods. 2 ZoRK sa premieta zásada „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“) a opomenutie postupu podľa tejto všeobecne záväznej právnej normy znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní a následne námietku úspešne uplatňovať pred všeobecným súdom. Ani argumentácia žalobcov, že nemohli uplatniť námietku nedostatku právomoci pri prvom úkone vo veci, nakoľko sa o neplatnosti Leasingovej zmluvy, Dohody o pristúpení, všeobecných podmienok a ručiteľských vyhlásení dozvedali až postupne, po predložení dokumentov žalovaným a pri prvom úkone vo veci samej ich ešte nemali k dispozícii, čo predstavuje dostatočnú príčinu omeškania uplatnenia námietky nedostatku právomoci v zmysle § 21 ods. 3 ZoKR, na ktorú mal rozhodcovský súd aj súd prvej inštancie prihliadať, podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená ručiteľskými vyhláseniami, ktoré sú právnymi úkonmi samotných žalobcov v postavení ručiteľov a v ktorých žalobcovia výslovne vyhlásili, že sa oboznámili s leasingovou zmluvou, prílohou zmluvy boli všeobecné podmienky, preto tvrdenie žalobcov, že sa o týchto úkonoch dozvedali postupne až po ich predložení žalovaným v rozhodcovskom konaní, odvolací súd považuje za účelové. Žalobcovia okrem tohto tvrdenia neuviedli a nepreukázali žiadne objektívne dôvody zmeškania uplatnenia námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pri prvom úkone, ktoré by mal rozhodcovský súd posudzovať ako spôsobené príčinou, ktorú považuje za dostatočnú a z tohto dôvodu pripustiť uplatnenie námietky.

34. Žalobca 2/ ďalej namieta nesprávne právne posúdenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (doložky) z dôvodu neplatnosti ručiteľského vyhlásenia žalobcu 2/ uvedením rodného čísla, ktoré nie je jeho rodným číslom žalobcu 2/. Odvolací súd aj túto odvoláciu námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Ustanovenie § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka vylučuje neplatnosť právneho úkonu pre chyby v písaní a počítaní, ak je význam právneho úkonu nepochybný. Žalobca 2/ v konaní pred rozhodcovským súdom ani v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil, že by nebol konajúcou osobou uskutočňujúcou vyhlásenie ručiteľa, význam ním uskutočneného právneho úkonu je nepochybný, preto chyba v písaní v rodnom čísle je bez vplyvu na slobodu, vážnosť, určitosť a zrozumiteľnosť prejavu vôle a bez pôsobenia omylu.

35. V súvislosti s námietkami nesprávneho právneho posúdenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov (a to Dohody o pristúpení pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť z dôvodu, že predmet Kúpnej zmluvy nie je vymedzený určitým a nezameniteľným spôsobom, ale len pojmom „plniaca linka“ alebo „plniaci stroj na minerálnu vodu v jednorazových PET fľašiach“, z dôvodu existencie dvoch verzií Dohody o pristúpení v slovenskej jazykovej verzii podpísanej len jedným účastníkom, z dôvodu chýbajúcich podpisov a dátum ktorejkoľvek zmluvnej strany na Všeobecných obchodných podmienkach, podpisy účastníkov dohody sa nenachádzajú na jednej listine, absentujú údaje o osobách oprávnených konať v mene účastníkov, Leasingovej zmluvy z dôvodu, že žalovaný nebol zmluvnou stranou Kúpnej zmluvy, preto nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k plniacej linke, preto sú leasingová zmluva a ručiteľské vyhlásenia neplatné) odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že ide o námietky vo veci samej, ktoré podliehajú posúdeniu v konaní pred rozhodcovským súdom, pričom z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku č. k. Rsp V - 59/2009 zo dňa 19.12.2011 vyplýva, že sa námietkami žalobcov (žalovaných v rozhodcovskom konaní) zaoberal. Všeobecný súd nie je vo vzťahu k rozhodnutiu rozhodcovského súdu súdom odvolacím, preto vyhodnotenie dôkazov a právne závery z toho rozhodcovským súdom prijaté nie sú dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pri posudzovaní žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku všeobecný súd neskúma vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku a nevykonáva prieskum z hmotnoprávnej stránky. Súd posudzuje len zákonnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk, pre ktoré je možné podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 ZoRK. Ak by aj

všeobecný súd zistil vecnú nesprávnosť rozhodcovského rozsudku, takáto okolnosť nie je dôvodom na jeho zrušenie.

36. Rovnako je potrebné posudzovať aj odvoláciu námietku žalobcu 2/, podľa ktorého sa mal rozhodcovský súd zaoberať absolútnou neplatnosťou právneho úkonu podľa § 39a Občianskeho zákonníka upravujúce úžeru z dôvodu neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že všeobecný súd nie je vo vzťahu k rozhodnutiu rozhodcovského súdu súdom odvolacím, preto vyhodnotenie dôkazov a právne závery z toho rozhodcovským súdom prijaté nemôžu byť dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pri posudzovaní žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku všeobecný súd už neskúma vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku (R 56/2020). Všeobecný súd nevykonáva prieskum z hmotnoprávnej stránky, preto nemôže skúmať otázku primeranosti výšky zmluvnej pokuty. Odvolací súd však uvádza, že pohľadávka žalovaného zabezpečená ručením je pohľadávkou z obchodnozväzkého vzťahu dvoch právnických osôb a žalobca 2/ v konaní pred ani súdom prvej inštancie ani neprodukoval žiaden dôkaz, že by pri ručiteľskom vyhlásení ako právnom úkone bola zneužitá tieseň, neskúsenosť, rozumová nevypselosť, rozrušenie alebo dôverčivosť jeho ako fyzickej osoby.

37. Žalobcovia napokon namietali neplatnosť ručiteľských vyhlásení pre nedostatok súhlasu jedného z manželov s právnym úkonom druhého manžela, ktorý presahuje rámec obvyklej správy spoločného majetku ako to predpokladá § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa podľa ustálenej súdnej praxe nepovažuje ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973). Za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy. Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov (viď napr. aj rozsudok NS SR z 29. júna 2011, sp. zn. 4Cdo/234/2010), v súvislosti s prejednávanou vecou bola dokonca otázka platnosti ručiteľských vyhlásení všetkých žalobcov právoplatne vyriešená v samostatných konaniach pred všeobecnými súdmi (pred Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 21C/45/2009, Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/55/2012, Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 7C/44/2012 a Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 9C/22/2012). Odvolací súd sa pritom stotožňuje s právnym názorom vysloveným dovolacím súdom v súvisiacej veci sp. zn. 1Cdo/27/2017 (ide o vec vedenú Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 7C/44/2012), podľa ktorého za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa § 143 Občianskeho zákonníka môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle, t. j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí. Za predmet vlastníctva; a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov; sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Odvolací súd poukazuje na dlhodobo ustálenú súdnu prax týkajúcu sa platnosti dispozície s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo výkonu jeho správy (napr. R 46/1966, R 104/1967, R 61/1973, R 71/1994, 4Cdo 123/2008, 4Cdo 234/2010), z ktorej vyplýva záver, že medzi vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí nepatrí o.i. ani prevzatie ručenia (R 1/1998).

38. Žalobcovia 1/ - 4/ namietajú nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie porušenia zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania podľa § 40 ods. 1 písm. g/ ZoRK z dôvodov arbitrárneho odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, postupu rozhodcovského súdu, keď nevykonal viaceré žalobcami navrhované dôkazy, porušenia povinnosti podľa § 26 ods. 5 ZoRK oboznámiť všetkých účastníkov konania s podaniami ostatných účastníkov, čím došlo k porušeniu § 17 ZoRK, keď im nie je známa a ako dôkaz v rozhodcovskom konaní nebola predložená Dohoda uzavretá medzi spoločnosťou AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. a žalobcom zo dňa 17.09.2009 o demontáži predmetu leasingu spoločnosťou ecomac Gebrauchtmashinen GmbH a nebola im poskytnutá možnosť sa k nej vyjadriť. Podľa odvolateľov rozhodcovský súd neodôvodnene nebral do úvahy ich návrhy napriek tomu, že žalovaný nekonkretizoval vnútorné členenie žalovanej sumy, urobil tak až podaním zo dňa 9.6.2011, o návrhu žalobcov o navrátenie do predošlého stavu v priebehu celého konania rozhodol iba raz uznesením zo dňa 27.12.2011, kde stroho konštatoval, že žalobcovia svoju žiadosť zrozumiteľne neodôvodnili. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania nezistil. Zo spisu rozhodcovského súdu vyplýva, že žalobcom boli doručené všetky listinné dôkazy, ktorými žalovaný v konaní preukazoval dôvodnosť

uplatneného nároku, súčasťou spisu rozhodcovského súdu sú všetky dôkazy, ktoré žalobcovia (v rozhodcovskom konaní žalovaní) predložili na svoju obranu. Pre posúdenie opodstatnenosti tohto odvolacieho dôvodu obrana žalobcov spočívajúca v namietaní jednotlivých dôkazov nie je podstatná, nakoľko sa s námietkami žalobcov zaoberal rozhodcovský súd. Žaloba bola spolu s listinnými dôkazmi predložená žalobcom v rozhodcovskom konaní s dostatočným časovým predstihom, žalobcovia mali možnosť sa vyjadriť písomne, ako aj ústne na pojednávaní vo veci. Porušením zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania upravenej v § 17 ZoKR sa rozumie znevýhodnenie niektorého z účastníkov rozhodcovského konania tým, že nemá umožnenú rovnakú mieru možností predkladať vyjadrenia, dôkazy, vyjadrovať sa k protistranou navrhovaným dôkazom alebo k ňou predloženým vyjadreniam, čiže ide o prípady, kedy dôjde v rozhodcovskom konaní k porušeniu princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní. Za porušenie princípu rovnosti zbraní sa ale nepovažuje postup rozhodcovského súdu vo vzťahu k niektorému z účastníkov aplikujúc predpisy o konaní pred rozhodcovským súdom, preto nemôže byť porušením zásady rovnosti postup rozhodcovského súdu, ktorým „o návrhu žalobcov o navrátenie do predošlého stavu v priebehu celého konania rozhodol iba raz uznesením zo dňa 27.12.2011, kde stroho konštatoval, že žalobcovia svoju žiadosť zrozumiteľne neodôvodnili“. Odvolací súd poukazuje na § 27 ods. 1 ZoRK, v zmysle ktorého rozhodcovský súd uváži výber a spôsob vykonania dôkazov podľa ich možného prínosu k objasneniu sporu. Súd poukazuje na to, že rozhodcovský súd sa nedopustil žiadnej procesnej vady nevykonaním dôkazov navrhovaných odvolateľmi (návrh, aby rozhodcovský súd zabezpečil vyjadrenie dlžníka, či pohľadávky, ktorých zaplata sa domáhal boli voči dlžníkovi uplatnené, v akej výške a z akého dôvodu, aby sa dlžník vyjadril k splátkovému kalendáru jednotlivých leasingových splátok, a k chýbajúcemu protokolu o odovzdaní predmetu leasingu), keďže nie je povinný vykonať všetky návrhy na dokazovanie, ale iba uváži, ktoré z nich vykoná a aj s poukazom na objasnenie sporu. Rozhodcovský súd vykonáva dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré sú sporné a výber dôkazu a jeho vykonanie smeruje k ich objasneniu. Preto nie je procesným pochybením, ak rozhodcovský súd nevykonával dôkazy, ak vec považoval za objasnenú. Z ustanovenia § 27 ods. 1 ZoRK, ako aj skutočnosti, že všeobecný súd nie je vo vzťahu k rozhodcovskému súdu súdom odvolacím potom vyplýva, že nielen samotný výber dôkazov podľa ich možného prínosu k objasneniu sporu, ale aj spôsob, akým rozhodcovský súd dôkazy vyhodnotil, nemôže byť dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. V prípade námietky nedoručenia Dohody medzi spoločnosťou AQUADOL SLOVAKIA, s.r.o. a žalobcom zo dňa 17.09.2009 o demontáži predmetu leasingu spoločnosťou ecomac Gebrauchtmaschinen GmbH, odvolací súd konštatuje, že táto je súčasťou spisu rozhodcovského súdu, a to ako príloha k podaniu žalobcu (v tomto konaní žalovaného) zo dňa 19.02.2010 doručeného rozhodcovskému súdu 19.02.2010, na ktoré poukazoval na pojednávaní dňa 28.10.2019 a právny zástupca žalovaných nenamietal nedoručenie podania. Odvolací súd má za to, že i prípadné porušenie ustanovenia § 26 ods. 5 veta druhá ZoRK (všetky listiny alebo iné informácie predložené rozhodcovskému súdu jedným účastníkom rozhodcovského konania sa musia bez zbytočného odkladu oznámiť všetkým účastníkom rozhodcovského konania) sa nejednalo o listinu, o ktorú sa rozhodcovský súd opieral pri svojom rozhodovaní, preto odvolací nezhliadol nedoručenie dohody o demontáži predmetu leasingu za taký kvalifikovaný nedostatok konania pred rozhodcovským súdom, ktorý by mal za následok porušenie zásady rovnosti.

39. Žalobcovia napokon namietali nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v dôsledku nedostatočného odôvodnenia v takej miere, ktorá predstavuje nielen vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, ale aj nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým im znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to argumentovať proti rozsudku v rámci odvolacieho konania. Rovnako podľa odvolateľov rozhodcovský rozsudok trpí v celistvosti nedostatkom skutkových a právnych záverov, v dôsledku čoho vykazuje znaky arbitrárneho rozhodnutia a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a rozhodcovským rozsudkom a postupom rozhodcovského súdu boli nielen porušené príslušné právne predpisy, ale i právo žalobcov na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy, súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 36 ods. 1 Listiny a spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru. Žalobca 2/ k odvolacej námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia dôvodí tým, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal so všetkými jeho tvrdeniami, akceptoval len neodôvodnené námietky žalovaného a v rozpore s § 220 ods. 2 CSP neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. K týmto odvolacím námietkam odvolací súd v prvom rade uvádza, že zákon o rozhodcovskom konaní v § 34 nešpecifikuje, aké konkrétne náležitosti odôvodnenie rozhodcovského rozsudku musí mať

tak, ako je to uvedené v Civilnom sporovom poriadku pre náležitosti rozsudku všeobecných súdov (§ 220 ods. 2 CSP). Napriek tomu má odvolací súd za to, že rozhodcovský rozsudok spis. zn. Rsp V - 59/2009 zo dňa 19.12.2011 obsahuje uvedenie rozhodujúcich skutočností zo žaloby, t.j. čoho sa žalobca domáhal a z akého titulu, ďalej sú uvedené všetky vyjadrenia účastníkov rozhodcovského konania, dôkazy, odôvodnenie právomoci rozhodcovského súdu a úvahu rozhodcovského súdu vo veci samej s použitím zákonných ustanovení, rozhodcovský rozsudok obsahuje všetky zákonné náležitosti uvedené v zákone o rozhodcovskom konaní, čím nedošlo ku žiadnej procesnej vade. Odvolací súd poukazuje na bod 31. tohto odvolacieho rozhodnutia a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Obdo 18/2018, z ktorého vyplýva, že „... porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania“ totiž treba rozumieť znevýhodnenie niektorého z účastníkov rozhodcovského konania tým, že nemá umožnenú rovnakú mieru možností predkladať vyjadrenia, dôkazy, vyjadrovať sa k protistranou navrhovaným dôkazom alebo k ňou predloženým vyjadreniam, ... čiže ide o prípady, kedy dôjde v rozhodcovskom konaní k porušeniu princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní. ... Nedostatočné odôvodnenie rozhodcovského rozsudku - však nemožno považovať za porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania v zmysle § 17 ZoRK.“ V prípade napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zo systematiky a kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku rovnako nemožno mať pochybnosť o jeho zisteniach a právnom názore vedúcom k zamietnutiu žaloby (bod 20 a nasledujúce). Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, ktoré skutkové tvrdenia a označené dôkazy zoberal pri rozhodovaní do úvahy a z ktorých právnych predpisov pri posudzovaní merita veci vychádzal. Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03-30). Európsky súd pre ľudské práva (napr. v rozhodnutí Kraska c/a Švajčiarsko) konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

40. Žalobcovia 1/ - 4/ namietali porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania z dôvodu obsadenia senátu rozhodcovského súdu, kedy bol do funkcie predsedajúceho rozhodcu „inštalovaný“ nový rozhodca, podľa odvolateľov vyčiarknutie zo zoznamu rozhodcov nie je dôvodom pre zánik funkcie rozhodcu v konkrétnej prejednávanej veci. Odvolací súd sa stotožňuje s námietkou odvolateľov, že sa súd prvej inštancie s touto námietkou v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal, avšak ani vytknuté pochybenie nemalo vplyv na správnosť rozhodnutia v merite, nakoľko postup rozhodcovského súdu v žiadnom prípade nemohol mať za následok porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania v neprospech žalobcov s poukazom na Uznesenie Predsedníctva Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory zo dňa 12.08.2011, z ktorého vyplýva, že rozhodcovskému súdu bol dňa 18.07.2011 emailom doručený JUDr. Petrom Lenským, predsedajúcim rozhodcom, návrh rozhodcovského rozsudku vo veci, z vlastností elektronického dokumentu bolo zistené, že autorom návrhu predmetného rozsudku je uvedený JUDr. Radomír Bžán, spoločnosť, akrb, ktorý bol v predmetnej veci právny zástupcom žalovaných a predsedníctvo Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory schválilo návrh na vyčiarknutie predsedajúceho rozhodcu JUDr. Petra Lenského na vyčiarknutie zo zoznamu rozhodcov. Námietku žalobcov v uvedenom kontexte považuje odvolací súd za absolútne nedôvodnú.

41. Žalobcovia vo svojich odvolaniach neargumentovali žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by boli relevantné pre rozhodnutie vo veci a ktoré by mali za následok zmenu zisteného skutkového stavu alebo právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom nevyplýva iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne posúdenie zisteného skutkového stavu veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol v celom rozsahu, je vecne správne, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania potvrdil.

42. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštalácie samostatným uznesením.

46. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).